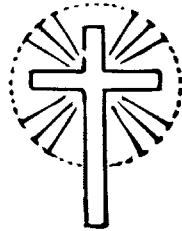

Menighetsblad

for Åfjord og Stoksund

Nummer 5 | Desember 2015 | 53. årgang

Hvis jeg het Maria.

Hvis jeg het Maria
Med et barn på min arm
tvunget til å flykte
fra mitt lands krig og larm,
fant du så en plass til meg?

Hvis den by, jeg kom fra
var brent ned og besatt
av mitt lands soldater,
og jeg var helt forlatt,
fant du så en plass til meg?

Og hvis det falt bomber,
på det stedet hvor jeg bor,
og hvis nå de rammet
våres hjem og min bror,
fant du så en plass til meg?

Hvis en båt på havet
helt forsvant i en natt,
og hvis jeg ble reddet,
men satt helt etterlatt,
fant du så en plass til meg?

Hvis jeg hadde vandret
opp mot nord, og hvis jeg
nå kom til din grense,
opp langs din motorvei,
fant du så en plass til meg?

Hvis jeg het Maria
med et barn på min arm,
hvis det nå het Jesus?

Menighetsblad for Åfjord og Stoksund

Åfjord og Stoksund menighetsråd

Redaksjon:

Åfjord kirkekontor

Redaktør:

Sølvi Murvold

E-post menighetsbladet:

menighetsbladet@afjord.kirken.no

Styret for menighetsbladet er

menighetsrådet

Redaksjonsadresse og utgiversted:

7170 Åfjord

Layout: Aurora Design & Media as

Trykk: Orkla Grafiske

Bladpenger og annonsebetaling sendes:

Menighetsblad for

Åfjord og Stoksund, 7170 Åfjord,

kontonummer 4345 06 19214

Stoff til neste blad må være hos redaksjonen senest 15. februar 2016

Åfjord kirkekontor:

Åfjord og Stoksund menighet

Rådhuset, Øvre Årnes 7, 7170 Åfjord

Telefon 72 53 58 80

Telefontid: Mandag-fredag kl 09.00-16.00

Betjent kontortid:

Mandag-torsdag: kl 12.00-14.00

Avtaler kan gjøres utenom betjent kontortid

E-post: kirken@afjord.kirken.no

www.afjord.kirken.no

Private telefoner:

Helge Nilsen, kirkeverge,

Tlf 404 01 520

Kristian Kjenes, sokneprest

Tlf 922 26 783

Stine Kjenes,

menighetspedagog/diakonararbeider

Tlf 922 14 357

Ruth Marine Murvold, diakonararbeider

Tlf 901 98 174

Astrid Elvebakk, organist,

Tlf 72 53 12 76

Ludvik Fageraunet, kirketjener Åfjord.

Tlf 480 71 233

Reidar Moen, kirketjener Stoksund.

Tlf 901 09 251

Blomsterhilsener

I forbindelse med begravelse kan blomsterhilsener bestilles hos følgende:

■ Åfjord blomsterfond

Inger Skansen, tlf 909 57 522

Kontonummer 4345.49.24003

■ Innlandet blomsterfond

Rita Harbak, tlf 926 18 377

Kontonummer 4345.10.50789

Kontonummer 4244.20.03887

■ Stokkøy blomsterfond

Ingrid Guttelvik, tlf 72 53 42 66

eller 908 32 949

Kontonummer 4345.10.52498

Kontonummer 4244.09.02949

■ Linesøy blomsterfond

Kari Stensheim, tlf 92 65 70 13

Kontonummer 4345.10.22769

Juleandakt

Jesus er kjærlighet

«Solbarn - Stjernebarn - Jordbarn - Håpsbarn - Fredsbarn - Barn fra evighet»

Vi har fått en ny julesalme som synger om barnet med de mange navn.

Han ropes på til redning for alle de andre barna på jorda;

- krigsbarnet, - flyktningen, - det skremte barnet, det hjemløse og forlatte barnet, - det misbrukte, - det glemte barnet, - det ensomme barnet, - og det bortskjemte barnet.

Hvem er dette barnet de synger om?

Han kom julenatt, - Jesus Kristus.

«STJERNEBARNET»

De fulgte «hans stjerne». Og de fant ham, - vismennene.

«Stjernebarnet» bar med seg evigheten inn på jorda. Jorda har fått en himmel hvelvet over seg.

«Barnet fra evighet»

Han er tegnet på at vi mennesker hører evigheten til.

Vi går med «evigheten» som lengsel i livet. Døden må ikke få det siste ord. Vi håper på Gud.

«JORDBARNET»

Guds Sønn ble et jordbarn. Han ble en av oss. Vi og jorda er hans.

Jesus Kristus kom og ble som den minste på jord. Han ga avkall på all storhet. Slik blir det mulig å møte Gud ansikt til ansikt. I Jesu ansikt møter vi Guds ansikt.

Gud viser hvor høyt han setter mennesket ved selv å bli menneske.

Mennesket er ukrenkelig.

Mennesket bærer på en «hellighet» fra Gud som han har sendt med oss som beskyttelse i livet. Alle skal merke etterpå hvordan en møter et medmenneske.

Vi har ansvar for hverandre vi som lever på jorda. Vi holder hverandres liv mellom hendene.

Jesus Kristus holdt våre liv mellom sine hender da han døde på korset for vår skyld. Gud deler liv og død med oss. Vi er ikke glemte, - heller ikke i døden.

«HÅPSBARNET»

Jesus bærer «håpet» med seg inn på jorda, - håp om rettferdighet, frihet, og likeverd for alle. Håpet om et verdig liv for små og store.

«FREDSBARNET»

Han utfordrer til forsoning mellom mennesker som lever i fiendskap og krig, - som har vendt seg bort fra hverandre.

Han er kjærlighetens kilde, - en kjærlighet som driver vekk all angst og frykt.

«SOLBARNET»

Oppstandelsens Kristus. Han har overvunnet død og mørke. Han lever! Han kommer igjen i soloppgangen og lyset, - med gleden som skal vare evig!

Jesus Kristus holder jord og himmel sammen. Vi er barn av jorda, - vi er himmelens barn.

Vi er barn av evigheten.

Jeg tror salmen med de mange vakre navn på Jesus Kristus, kan bli den nye julesalmen for oss.

En nydelig glad melodi har den også.

Den bærer med seg gleden inn i jula.

Velsignet julehøytid.

1. Solbarn, jordbarn, bak din tynne hud stråler mot oss kjærlighet fra Gud.

Refreng:

Hør oss, se oss, Stjernebarn stig ned, så jordens barn i alle land finner julens fred.

2. Flyktning, krigsbarn, hjemløs og forlatt, misbrukt, skadet i den dype natt.

Refreng: Hør oss, se oss,...

3. Glemte barn, skremte barn, med sitt såre sinn, ingen merker tåren på dets kinn.

Refreng: Hør oss, se oss,...

4. Bortskjemt, ensomt barn som vil ha mer, trosbarn, Guds barn, håper, venter, ber.

Refreng: Hør oss, se oss,...

5. Håpsbarn, fredsbarn, Barn fra evighet, vis hvert jordbarn himlens herlighet.

Refreng: Hør oss, se oss,...

(NoS-13 nr. 26)

Biskop Tor Singsaas

Mitt barndomsminne

De fleste av mine barndomsminner kommer fra min oppvekst fra hjemgården min i Klæbu. Her vokste jeg opp med fire eldre søsken, mor og far. På kår-enden i trønderlåna bodde min stebestemor som vi kalte «mor på kåret». Det var to nabogårda som vi hadde mye kontakt med, både gjennom arbeid og fritid. Arbeid var det mye av, og vi som var unga måtte tidlig være med på arbeidet på gården. Skoleferien gikk med til hesjing og høykjøring. Ferie var det lite snakk om. Lei var jeg mange ganger, men i ettertid ser jeg på dette som ei god tid. I høstferien eller potetferien som det het da, var det potetopptaking. Ikke bare på vår gård, men også på de to andre nabogårdene. Masse voksne og barn som jobba i lag. Det var mye artig, og det ble et godt samhold av dette.

På hjemgården min hadde vi veldig mye høy. Utpå høsten ble høyet presset med ei gammel gårdspress. Det måtte være en sju/åtte mann for å betjene denne. Vi ungene måtte være med og skrive ned hvor mange kilo hver enkelt ball veide. Mor laga mat, gjorde annet husarbeid og var i fjøset.

Jeg, som da var sju år, har et ganske sterkt minne fra den gangen. Vi hadde en gammel lastebil som vi blant annet kjørte høyballer til Trondheim med. Folk ved kysten (særlig fra øyene) kjøpte høy. Denne dagen skulle min far kjøre høylass til Trondheim, nærmere bestemt Ravnkloa. Høyet skulle lesses over i båter som lå der. Jeg har jo ikke sett så mange båter i mitt liv, så jeg maste om å få være med. Det fikk jeg. Jeg gledde meg veldig til å komme til byen. Vi ankom Ravnkloa, og jeg fikk streng beskjed om å sitte i bilen. Jeg hadde stor respekt for min far og hørte som regel etter det han sa, men ikke denne dagen. Fristelsen til å gå ut å se på båtene ble for stor. Jeg husker at jeg tenkte på hvilken side han kom til å kaste ned høyballene.

Det var et høyt lass og hver ball var på ca 60-70 kilo. Litt større høyballer enn i dag. Jeg gikk ut på den siden jeg trodde høyballene ikke kom. Med det samme jeg kom på siden av bilen kom en høyball, og den landa mitt på foten min. Min far ble jo selvsagt redd og kom ned. Jeg hadde vondt, men jeg var nok mest redd for om han ble sint, fordi jeg hadde gjort noe jeg ikke fikk lov til. Han bar meg inn i bilen og lurte på om han skulle kjøre meg på sykehuset. Jeg gråt og sa at jeg bare hadde så lyst til å se på båtene, og at jeg ikke skulle på sykehuset. Det må nevnes at far ikke ble sint. Han fikk lessa av alle høyballene, og vi kjørte tilbake til Klæbu. Foten ble ikke bra. Så etter ei uke ble det sykehustur. Det viste seg at det var brudd i foten. Så det ble seks uker med gips. Jeg tror mine foreldre var veldig glad for at høyballen ikke traff hodet. Jeg husker de snakka om det. Jeg fant ut at det var nok best å høre etter. Mange ganger er det nok en grunn for alle formaningene.

Jeg har mange minner fra min barndom. De gode minnene er fra et godt samhold både mellom familiemedlemmer og naboer. Mine foreldre hadde det travelt, men det var alltid tid til en kaffekopp. Alle som kom til gårds ble bedt inn på kaffe. Det å sitte rundt kjøkkenbordet å høre på voksenpraten var stort og det var mye latter. Etter at jeg flyttet til Åfjord (Grøttingen) ser jeg båter hver dag. Den helt store sjøintressen har nok uteblitt, men er veldig glad i friluftsliv. Noe som også kommer fra barndommen. Jeg var mye ute i skog og mark sammen med mine søsken og venner. Det sosiale samspillet betydde mye.

Jeg utfordrer *Heidi Moen Svenning* til å skrive om sitt barndomsminne neste gang.

Gerd Forseth Hegvik

Min sang

Jeg vet så mange fine sanger, men da jeg ble utfordret til å skrive om «min sang» vil jeg velge denne. Det er en sang som jeg har vært veldig glad i. Den står i min mors gamle sangbok og ble sunget på kvinneforeningsmøter.

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøynd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.

Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg?
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,
eg føddest til skogblome, eg.

Ein dag vil den stormande vinter deg nå,
det vert fulla dødsdagen din.
Då kviler eg lunt og har snøkåpa på,
til vårsola kysser mitt kinn.

Eit bod frå min Herre du blome meg ber:
om einsleg eg vert på min veg,
så veit eg at Herren vil vera meg nær,
Gud Fader, han vernar òg meg.

Om enn eg er liten, har Herren meg kjær,
med honom eg kjenner meg sæl.
Kvar morgon meg bøna til himmelen ber,
med bøna eg sovnar kvar kveld.

Ein kledning eg fekk av
min Frelsarmann kjær,
i blodet hans reinsa den er.
Den høver for himlen, der gullgater er,
den høver for vandringa her.

Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud!

Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong
i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song
i himlen, dit døden ei når!

Jeg utfordrer *Frøydís Bjerkan Humstad* til å skrive om sin sang i neste menighetsblad.
Med hilsen Anny Harbak

Tjenesteuker på Nord-Fosen

Som noen kanskje allerede har observert, har vi nå begynt med tjenesteuker på Nord-Fosen. Det betyr i praksis at presten i Osen og Roan og jeg bytter på å ha ansvaret for begravelsene på Nord-Fosen. Hvis jeg har tjenesteuke så er det jeg som har alle begravelsene på Nord-Fosen, og de ukene jeg ikke har tjenesteuke så er det Bjørnørpresten Narve Braut som har alle begravelsene. Det er flere grunner til at vi gjør dette. For det første er det med på å skape litt mer forutsigbarhet i arbeidet som prest. Nå vet jeg at den uken jeg ikke har tjenesteuke så kan jeg avtale og gjennomføre andre oppgaver uten å ta med forbehold om begravelser. Etter alle reformene i kirken har det stadig blitt tillagt nye arbeidsoppgaver til presten, og nå vet jeg at annenhver uke blir det ingen begravelser.

For det andre har kirken over lengre tid slitt med å få søkere til Osen og Roan. I forbindelse med utlysning av ny prest der, vil vedkommende få oppmøtested i Åfjord. Sammen vil vi betjene Nord-Fosen. Dette tror vi vil virke rekrutterende. Da blir man ikke så alene som prest.

Men vi er klar over at det ikke bare er positivt. Mange får et eierforhold til presten som gjerne har vært innom familien ved mange forskjellige anledninger og ønsker en «fastprest». Dette har vært viktig både for meg og familiene. Men, samtidig er ikke dette noe enestående, for på litt større steder har det vært fast praksis lenge med tjenesteuker. Vi prester gjør også gjerne ting på litt forskjellig måte, og menigheten blir vant til måten den faste presten gjør det på. Jeg hørte også mange ganger i starten at min forgjenger Einar Ullriksen ikke gjorde det på den måten. Det er også viktig for meg å presisere at å ha begravelser er noe av det mest meningsfylte jeg gjør som prest. Dette er nå en prøveordning og jeg vil gjerne ha tilbakemeldinger fra dere i menigheten.

Kristian Kjenes, sokneprest

Hvis jeg het Maria

Vi går mot jul igjen. Tid for ettertanke, tid for å være sammen med mine. De faste tradisjonene som blir viktigere og viktigere for hvert år som går. Jeg har mye å være takknemlig for i år også. Vi skal snart feire at Gud ble menneske, verdenshistoriens største mysterium. Så ufattelig at jeg blir svimmel bare jeg tenker på det. Gud som kommer til oss, i stedet for at vi skal prøve å nå opp til ham. Gud født i fattigslige kår, det var ikke plass til han og foreldrene i herberget. Like etter fødselen så måtte de flykte. Til Egypt. Heldigvis ble de ikke returnert. Heldigvis hadde Egypt plass til dem. Det blir en annerledes jul i år. En jul hvor det er hundretusenvis av mennesker på flukt fra krig og fattigdom. Hva og hvem har du og jeg plass til i årets julefeiring?

Jeg vil hilse dere med en nydelig sang

som heter Hvis, som er skrevet av John L. Bell og oversatt til norsk av Kari Veiteberg. Kristian Kjenes, sokneprest

Hvis jeg het Maria
Med et barn på min arm
tvunget til å flykte
fra mitt lands krig og larm,
fant du så en plass til meg?

Hvis den by, jeg kom fra
var brent ned og besatt
av mitt lands soldater,
og jeg var helt forlatt,
fant du så en plass til meg?

Og hvis det falt bomber,
på det stedet hvor jeg bor,
og hvis nå de rammet
våres hjem og min bror,
fant du så en plass til meg?

Hvis en båt på havet
helt forsvant i en natt,
og hvis jeg ble reddet,
men satt helt etterlatt,
fant du så en plass til meg?

Hvis jeg hadde vandret
opp mot nord, og hvis jeg
nå kom til din grense,
opp langs din motorvei,
fant du så en plass til meg?

Hvis jeg het Maria
med et barn på min arm,
hvis det nå het Jesus?

Julekonserter

Det blir julekonsert i Åfjord kirke 13. desember kl 18.00, og i Stoksund kirke onsdag 16. desember kl 19.00. Kor, korps og solister deltar.

VELKOMMEN!

Det var ikke rom for dem i herberget – ikke i Åfjord heller?

Fra juleevangeliet kjenner vi godt til at Josef og Maria møtte mange stengte dører da de kom til Betlehem. De endte opp i en stall der verdens frelser faktisk ble født.

Det er mange som banker på dørene til oss i Norge i dag, også i Åfjord.

Vi har bosatt drøyt 20 flyktninger hittil og mange flere vil komme. Men har vi nok husrom til dem, eller vil også de få høre at det er ikke rom for dem i herberget?

Denne jula trenger vi alle å gjennomtenke hvordan hver enkelt kan hjelpe til i denne verdens største flyktningekatastrofe. Dette angår oss alle, vi lever i én verden, og vi har enormt mye vi kan dele med de som mangler alt.

DET ER MANGE MÅTER Å HJELPE PÅ:

- Bidra til å framsnakke de mange flyktningene som kommer – i stedet for å dra deres motiver i tvil. Ta til motmæle overfor de som stadig snakker negativt om flyktningene.
- Gi penger til akutt hjelp for de som lever i flyktningeleire rundt om – Kirkens Nødhjelp er aktivt til stede, bruk gjerne deres konto 1602.40.26535
- Bidra som venn/flyktningeguide for de som er kommet til Åfjord – du møter

Illustrasjonfoto: Shutterstock

- mange på språkkafé på Bakeriet – eller ta kontakt med flyktningekontoret.
- Be hjem noen av flyktningene en dag i julen, la dem få oppleve nestekjærlighet og norske juletradisjoner.
- Gi klær, leker, møbler og lignende til de

som er kommet – dette kan også organiseres gjennom flyktningekontoret.

- Tilby bolig/leilighet til de som venter på å bli bosatt – via flyktningekontoret.

Hilsen fra staben i kirken i Åfjord

Språkkafe på Bakeriet

Åfjord kommune ved Frivilligsentralen sammen med Røde Kors Åfjord arrangerer spennende treffpunkt mellom mennesker fra ulike kulturer på Bakeriet.

Dette foregår mandag 7. desember og mandag 21. desember (sjekk kommunens nettside etter nyttår for flere datoer)

Her kan du høre mange ulike språk. Noen kommer fra Polen, andre fra Syria, noen fra andre land sammen med åfjordinger.

Våre nye sambygdinger trenger å øve på norsk og lære mer om norsk samfunnsliv. Det er også en arena for de som er interessert i å lære mer om andre kulturer.

Ved spørsmål ta kontakt med Bjørn på Frivilligsentralen 906 83 556.

På språkkafe: Filip Serwach og Natalia Boruszczak fra Polen med Johannes Zarzar fra Syria mellom seg.

– Jeg må leve mitt liv der jeg er

Det sier syrereren Johannes Zarzar som er en av 22 flyktinger som har kommet til Åfjord fra Syria.

Vi møter Johannes på kirkekontoret i Åfjord, hvor han er tusenvis av kilometer fra foreldre og familiemedlemmer, landet hvor han er født og oppvokst. Syria.

Johannes Zarzar er en av flere millioner som har flyktet fra Syria de siste årene. Det som startet som fredelige demonstrasjoner våren

2011 mot landets president, Bashar al-Assad, ble brutalt slått tilbake, og landet var raskt i en borgerkrigsliknende tilstand.

Det er vanskelig å anslå hvor mange som har mistet livet i borgerkrigen, tallet varierer mellom 200.000 og 300.000. For oss hjemme i Norge er det et ufattelig tall, at så mange mennesker kan miste livet i en krig.

– Jeg har sett så mye, forteller Johannes. Det er lett å høre smerten til Johannes når han forteller om de grusomme bildene han har i hodet og det som han opplevde i de tre årene han var i

Syria før han flyktet til Norge.

–Mennesker ble drept for ingenting, sier Johannes. Og hvis du prøvde å hjelpe noen som lå der, mest sannsynligvis for sent, var sjansen for at du selv ble drept av snikskyttere så og si 100 prosent.

– Vi kunne ikke engang prøve å finne ut hvem det var, for å få gitt beskjed til nærmeste familie, forteller han videre. – Døde mennesker i gatene var et vanlig syn, og det er dessverre bare blitt verre etter at jeg dro.

FORANDRINGEN

Byen hvor Johannes Zarzar bodde i, lå cirka 20 kilometer fra Damaskus, som er landets hovedstad og største by.

– Før borgerkrigen brøt ut, var Syria et godt land å leve i, forteller Johannes. Vi hadde alt; kafeer og restauranter, kultur-liv, shopping. Et vanlig liv.

– 1. august 2011 ble en dag jeg ikke glemmer, sier han. Syriske regjeringssoldater kom til vår lille by, og henrettet 73 mennesker.

– Dette var i hovedsak mennesker som var i slekt eller kjente noen som regjeringen mente hadde protestert mot president Bashar al-Assad. For dem spiller det ingen rolle om mennesket som ble drept aldri hadde så mye som tenkt en protest mot regimet. For dem er det nok at de kjente til den som hadde gjort ugjerning mot presidenten. Slik *de* så det, påpeker Johannes.

IS

En annen årsak til at borgerkrigen i Syria har blitt enda mer komplisert er innblandingen fra IS, eller den Islamske Stat, som forkortingen IS står for. I 2013 begynte IS å bli mer og mer synlig i Syria, og utover 2014 tok bevegelsen kontroll over store deler av både Syria og Irak.

Den syriske byen Raqqa er erklært som IS sin hovedstad i det som bevegelsen anser for sin selverklærte stat.

– Min bror flyktet fra

Syria i september i år. Det ble en veldig farlig flukt, sier Johannes, og forteller oss om en bror som tok seg inn i Raqqa, som er så godt som døden selv, for en som ikke er IS-sympatisør.

– Der måtte han holde seg i skjul før han kom seg over fjellene og inn i Tyrkia. Han var heldig som overlevde. Jeg var veldig redd for han i flere dager, for jeg visste jo ikke om han levde, eller om han var død, sier Johannes.

STOR FATTIGDOM

Johannes har en søster som bor i Frankrike med to barn, mens foreldrene hans fortsatt bor i Syria.

– De har litt å leve for, og får en slags pensjon fra staten, men det er så vidt det går. – Slik er det for de fleste i Syria nå, sier Johannes Zarzar videre. Og de som ikke har flyktet fra landet, er de som har minst å rutte med.

– Er du en båtflyktning, må du betale store summer til menneskesmuglere og mafialignende nettverk for å kjøpe deg en plass på en båt for eksempel, sier Johannes.

HØY UTDANNELSE

– Jeg visste at noe kom til å skje i hjemlandet mitt, sier Zarzar. Gjennom jobben min som journalist møtte jeg mange mennesker, og det var mye som tydet på at flere grupper i landet ønsket en forandring.

Johannes Zarzar jobbet som kulturjournalist i hovedstaden Damaskus, men har også en bachelorgrad i teater og arkitektutdanning.

Det er ingen tvil om at det er en høyt utdannet mann med store ressurser som

har kommet til Norge.

Zarzar ønsket å komme til Norge. Før krigen hadde han lest Henrik Ibsen på arabisk, og hadde i tillegg lært seg litt om Norge, vår kultur og om vårt land.

– Men det er mye å lære fortsatt, sier Johannes, og legger til at det er viktig for han å respektere det landet han har kommet til.

– Noen flyktninger drømmer om for eksempel Tyskland, men for meg var det riktig å komme til Norge, sier han. Jeg ønsker å lære om alt! Om hva man skal spise, hvordan man skal sitte, for å påpeke at det er mye når en kommer til en fremmed kultur.

– Men jeg tror jeg har begynt å skjønne nordmenn litt. Jeg har vært her i cirka to år nå, først ett år på flyktningsmottak på Sunndalsøra, og så her i Åfjord, hvor jeg trives veldig godt, sier han.

– Jeg må leve mitt liv mens jeg er her, jeg kan ikke vente på fred i det landet hvor jeg kommer fra. Om det blir fred i Syria en gang vil det likevel ta flere tiår før sårene er lappet sammen. Derfor må jeg bygge meg opp en meningsfull tilværelse her i Norge, sier Johannes. Kanskje kan jeg få min mastergrad i teater, men nå synes jeg det er meningsfullt å få hjelpe andre syrere som kommer hit.

– Jeg vil gjerne være med å bygge bro mellom syrere og nordmenn, og det tror jeg er lettere når en kjenner begge kulturer, sier Johannes til slutt.

Tekst og foto: Sølvi Murvold

For oss nordmenn, åfjordinger og beskyttede nordboere er det umulig å sette seg inn i det som mennesker på flukt fra krig og nød opplever. Men vi kan strekke ut en hånd til de som har kommet for å bo sammen med oss. Hva om vi hadde opplevd at våre nærmeste ble drept på åpen gate, uten grunn? Ville ikke vi også kjent på fortvilelse, sorg og redsel? Vi kan gjøre hverdagen for flyktingene som er i Åfjord bedre ved å hilse, gi et smil, et hei, en håndsrekning, invitere på besøk, være et medmenneske. Hva ville du ha satt pris på om du kom til et land hvor du ikke kjente noen? Det er ett ord som dekker det meste. Nestekjærlighet. ♥

SM

Noen fakta:

FOLKETALL: 22 millioner – 120 innb/km² NB! Tallene er fra før krigen startet.

Landet har siden 2011 vært i en blodig borgerkrig og mer enn halve befolkningen er på flukt, ca 7,6 millioner er internt fordrevne og ca fem millioner har flyktet fra landet.

RELIGION: Ca. 86 prosent av befolkningen er muslimer. Flertallet av disse er sunnimuslimer. 16 prosent av muslimene er alawitter, drusere, ismailere og andre sekter. 10–12 prosent er kristne.

Syrere i Åfjord:

Tre familier med barn og elleve enslige menn har kommet hit i 2014-2015. De har forskjellig bakgrunn, noen har høy utdanning, andre er studenter, noen er analfabeter. Yrkesbakgrunnen er variert: Kokk, lærer, entreprenør, butikk, journalist, drosjesjåfør.

Kaffepause på kirkekontoret sammen med gode venner, kirkeverge Helge Nilsen, Johannes Zarzar og sokneprest Kristian Kjenes.

Familien Izzedin samlet hjemme i stua. Fra venstre: Hadeel, Aleen, Jana og Samer.

Familien Izzedin

Akkurat som alle oss andre

Ett og et halvt år gikk det før Samer Izzedin og kona Hadeel Bittar endelig kunne sees igjen.

Samer reiste fra Syria som flyktning etter at krigen brøt ut og måtte forlate kona Hadeel, og de to jentene, Jana og Aleen.

Heldigvis fikk de også mulighet til å komme seg bort fra det borgerkrigsrammede landet, og til Norge, hvor Samer hadde kommet til Åfjord via diverse omveier.

– Vi hadde selvsagt kontakt via telefon, sier ekteparet.

NORSK HVERDAG

Både Jana og Aleen går i Maribo barnehage i Åfjord, og Jana, som er eldst, snakker allerede godt norsk, eller kanskje det er rettere å si trøndersk!

Hadeel har fått seg praksisplass i Heggli barnehage, og hjelper til med matlagingen til barna. Begge følger den obligatoriske norskundervisningen, mens Samer har praksisplass i kommunen på driftsavde-

lingen. Hadeel snakker litt norsk, men må ha litt hjelp av mannen sin for å forstå det som blir sagt på norsk enda.

– Jeg trives veldig godt, sier han. I Syria drev jeg blant annet matbutikk sammen med broren min, forteller han. Vi bodde i en liten by i Syria, og ville også bo på et mindre sted i Norge.

– Det er bedre for barna å vokse opp på et mindre sted, så vi er veldig glade for at vi kom til Åfjord, sier Samer.

KRIGEN

Hadeel har en bror i Åfjord. Men en annen bror vet hun ikke noe om. De tror han sitter i fengsel, men får ikke noen opplysninger om han noe sted.

– Det kan hende han er død, sier Samer, og forteller videre at Hadeel sin mor tar det veldig tungt. – Hun har hatt slag, og er blitt lam på ene siden.

– *Tror dere på fred i Syria?*

– Den er langt fram, sier Samer og mener Syria er litt i samme situasjon som Irak var for noen år siden.

– Det er vanskelig med så mange grupperinger, legger Samer til. IS, for eksempel. Etter at de kom på banen, har det blitt enda verre.

GJESTFRIHET

De har snø i Syria og, forteller de. Men ski har de ikke prøvd før. – Vi får vel kanskje prøve, sier Hadeel og Samer. Og jul?

– Vi er muslimer og feirer ikke jul, men vi vil være sammen med andre syriske familier og ha noen hyggelige og rolige dager.

Hadeel forteller at hun var innom Nille og så all julepynten som var kommet i hyl-lene. – Det var mye fint å se på, sier hun.

Familien Izzedin er blide, hyggelig og gjestfrie. Selv om språket er en utfordring så er den ikke så stor at det er noe problem.

Det har vært en glede å bli litt kjent med dem og høre hvordan de har det, både i hjemlandet sitt og i det nye landet de er kommet til.

Tekst og foto: Sølvi Murvold

Fosengaven

«Jeg skal jo bare engang vandre gjennom denne verden. Alt det gode jeg kan gjøre, all den vennlighet jeg kan vise noe mennesket må jeg gjøre nå. Må jeg ikke utsette, eller forsømme. For jeg kommer jo aldri denne veien igjen.» H Drummond.

Fosengaven ble startet som et spontant initiativ, da Geir Yngve Hovde ble sterkt grepet av en video han så av arbeidet Dina stiftelsen drev blant misbrukte barn i Kongo. Gjennom lokalavisa Fosna-Folket ble det samlet inn over 130.000 til arbeidet, og det ble starten på en årlig innsamling. Tanken er at vi på Fosen kan gi en julegave til noen som virkelig trenger det.

Hvis alle kan gi litt, blir det ganske så mye. Vi er over 20.000 mennesker her ute, og hvis alle gir 50 kr, blir det en million.

«FORSKJELLIGE MOTTAGERE HVERT ÅR»

Litt av tanken bak, er at det skal være forskjellige mottagere på gaven fra år til år.

Mottagerne får mulighet til å presentere sitt arbeid gjennom lokal avisa, hva konkret pengene går til. Og har også en plikt i ettertid til å konkretisere hva de er brukt til. Dette for å skape nærhet, og tillit til prosjektene. Det er også slik at vedkommende som driver arbeidet, kommer til Fosen for å fortelle, inspirere, og svare på eventuelle spørsmål vi har rundt prosjektene

Igjen for å skape tillit. Det er også ønskelig at arbeidet har en lokal tilkobling.

«ÅRETS INNSAMLING»

Det er en glede å få informere om at Fosengaven i år går til bygging av brønner, gjennom Malawi Foundation. Med Ola-Grønn Hagen som initiativtager, har denne lille organisasjonen allerede hjulpet flere tusen mennesker.

Helt konkret går det ut på at for hver 10.000 kr som kommer inn til årets Fosengave, vil det bygges en brønn til en liten landsby i Malawi. Der vil i snitt 300

mennesker få rent vann for resten av livet.

Det er også slik at hvis skoler, foreninger, bedrifter, eller andre lag og organisasjoner ønsker å bygge sin «egen» brønn, er det muligheter for å ordne det rent praktisk.

Man får det ikke mer konkret enn dette, sier en oppglødd Geir Yngve, som håper på at årets Fosengave slår alle rekorder.

For den som vil være med å gi til årets Fosengave har Malawi Foundation opprettet en egen Fosengavekonto i Sparebanken Hedmark. Den vil være åpen til nyttår, kontoummer: 1822.59.78081

Aktivitetskalender

O T F L S

Diverse aktiviteter

■ Sjørdalen misjonsforening:

- Kvinneforeningsbasar på bedehuset, lørdag 2. januar kl 18.00
- Tirsdag 12. januar, årsmøte for misjonsforeninga og bedehuset, på bedehuset, kl 19.00
- Tirsdag 26. januar, misjonsmøte hos Liv og Arne Hugdal kl 19.00

■ Å misjonsambandsforening:

- Bønnemøter kl 19.15 på bønnenrommet, 30. november, 7. desember, 14. desember, 21. desember, 28. desember
- Torsdag 3. desember misjonsmøte på Parken, Kvisten, 4. etasje
- Juletreffest 5. juledag kl 17.00.
- Søndag 17. januar, misjonsmøte på misjonshuset, kl 18.00
- Torsdag 4. februar, misjonsmøte hos Venke og Geir Tinnen, kl 19.00

■ By misjonsforening, By bedehus:

- Julesalg, lørdag 5. desember kl 13.00
- Mandag 7. desember, foreningsmøte hos Brit og Ragnar Hoås, kl 19.00
- Martabasar, onsdag 6. januar kl 18.00

- Mandag 11. januar, foreningsmøte hos Iren og Brage Gilde, kl 19.00

■ Musikkoret Håp:

- Korøvelse 1. og 14. desember kl 20. Kontakt Arnhild for datoer etter jul, tlf 414 31 623

■ Stokkøy baptistmenighet:

- Torsdag 1. desember, bønnemøte kl 19.00
- Søndagsmøte 6. desember, kl 18.00
- Torsdag 10. desember, omsorgskveld, kl 19.00
- Onsdag 16. desember, søsterringen, kl 12.00-14.00, kontakt Eli tlf 488 89 304.

Barn og ungdom

■ Åfjord kristne skolelag, By bedehus:

- Juleavslutning, lørdag 19. desember kl 18.00. Skolelagstur, (fjelltur i Sjørdalen), 8-9 januar. Kontakt ledere, Ingvill Hoås Butli tlf 98 46 02 38, eller Iren Gilde tlf 91 74 15 95 om det er noen spørsmål.

■ Sjørdalen Agentklubb, Sjørdalen bedehus:

- Juleavslutning mandag 7. desember kl 17.30- 19.00
- Juletreffest mandag 4. januar kl 17.30
- Mandag 25. januar kl 17.30

■ Maksimalklubben og Yngres, Å Misjonshus:

- Kl 18.00: 07.12 juleavslutning kl 18.

■ By fritidsklubb:

- Onsdag 2. desember kl 19.00-21.00, onsdag 20. januar kl 19.00-21.00

■ Lørdagsskolen By bedehus:

- Kontakt Randi Stjern for informasjon om datoer på tlf 478 49 165.

■ Babysang i Åfjord kirke hver mandag kl 11.00.

Kontakt Stine Kjenes, 922 14 357

■ Stokkøy baptistmenighet:

- Spre glede barnemøte, lørdag 5. desember kl 11.00-12.30

Personalia

Denne spalten er åpen for personlige hilsener. Annonseprisen er kr 100,- for inntil 30 ord. Betaling for annonsen sendes Menighetsbladet på bankgiro 4345.06.19214.

■ Hjertelig takk for all vennlig deltakelse og oppmerksomhet i forbindelse med vår mor Ellen Marie Flenstads bortgang og begravelse.

Arnfinn, Morten, Randi,
Helge og Harald med familier

■ Hjertelig takk for minnegave gitt til ansatte ved omsorgsboligenhet ABC i forbindelse med Svanhild Dagrun Refsnes sin bortgang.

Randi Salbuvik
Omsorgsboligenhet ABC

■ Hjertelig takk for hilsninger, blomster og all vennlig deltagelse ved vår bror Alfred Gabrielsens bortgang. Takk for pengegaver til Åfjord helsesenter gr. 4 og Stokkøy blomsterfond.

Henny, Arvid, Ingrid, Frits,
Astrid og Halvard

■ Tusen takk til dere som var sammen med meg på min 90-årsdag. Takk for gaver, blomster og kaker. Takk til Asbjørn

Moslett som spilte gitar og sang for oss.

Petter Beversmark

■ Takk for vennlig deltakelse, omtanke, blomster og pengegaver til Innlandet blomsterfond ved vår kjære mor, Svanhild Refsnes' bortgang og begravelse.

Anne-Kathrine og Stein
Øvrige familie

■ Hjertelig takk for all vennlig deltakelse, blomster til hjemmet og i kirken ved vår kjære Gerd Kvernlands bortgang og begravelse. Takk også for pengegaver til Åfjord Helsesenter gruppe 3 og til blomsterfondet. En spesiell takk til gruppe 3 ved Åfjord Helsesenter for god omsorg og pleie.

Norvald, Bjørg, Laila, Gisle og Nina m/
familier

■ Hjertelig takk for minnegave gitt til hjemmesykepleien ved Åfjord Helsesenter i forbindelse med Ingrid Jensen sin begravelse.

Laila Refsnes, Hjemmetjenesten

■ Hjertelig takk for minnegave gitt til Åfjord helsesenter, aktivitetsheten, i forbindelse Ellen Flenstad sin begravelse.

Barbro Ugedal, Institusjon

■ Hjertelig takk for minnegave gitt til Åfjord helsesenter, gruppe 3, i forbindelse Gerd Kvernlands begravelse.

Barbro Ugedal, Institusjon

■ Hjertelig takk for minnegave gitt til Åfjord helsesenter, gruppe 3, i forbindelse Eldbjørg J. By sin begravelse.

Barbro Ugedal, Institusjon

■ Hjertelig takk for gode tanker, ord og blomster i forbindelse med Aud Synnøve Stavens bortgang.

Ingar Staven m/fam

■ Hjertelig takk for blomster, gaver og all hjelp ved vår 210-årsdag.

Takk for alle som kom og gjorde dagen minnerik og trivelig for oss. Tusen takk.
Leif, Anna og Brit

■ Takk for oppmerksomheten til konfirmasjonen!

Runa, Torunn og Arne Rømma

■ Hjertelig takk for vennlig deltakelse i forbindelse med vår mor Ingrid Jensens bortgang. Takk for blomster og minnegaver. En spesiell takk til Hjemmetjenesten og Dagsenteret ved Åfjord Helsesenter.

Jorunn, Aud og Erna m/familier

Livets gang

Åfjord

Døpte

13.09.2015 Hilma Lian Rømma
18.10.2015 Noah Berdal Stjern

Døde

18.09.2015 Aud Synnøve Staven f. 1953
21.09.2015 Mary Nelly Holmeng f. 1925
27.09.2015 Karin Dagny Ovesen f. 1942
29.09.2015 Eldbjørg J By f. 1931
02.10.2015 Ingrid Nikoline
Jensen f. 1918
14.10.2015 Gerd Lovise Petrine
Kvernland f. 1935

Stoksund

Døpte

13.09.2015 Marlene Ratvik
13.09.2015 Rakel Fagergård Sydskjør

Døde

08.10.2015 Svanhild Dagrun
Refsnes f. 1924

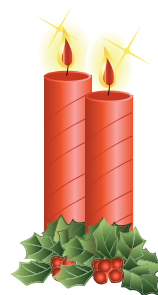
Kandidater til Menighetens takknemlighetspris

Takknemlighetsprisen tildeles årlig noen fra Åfjord og Stoksund menighet som har utmerket seg på en spesiell måte ved å vise omsorg og omtanke for andre. På sist årsmøte ble denne prisen utdelt for første gang. Vi ber om å få innsendt forslag på hvem som bør få den nå.

Frist for innsending av kandidater er 15. februar 2016.

Prisen blir utdelt på menighetens årsmøte den 6. mars.

Forslag på kandidater sendes til diakoniarbeider Ruth Marine Murvold på kirkekontoret.

Legat til verdig trengende formål i Åfjord sokn

Legatet ble opprettet i 1972 ved sammenslåing av flere enkeltlegater.

Legatets formål er å støtte verdig trengende og verdig trengende formål i Åfjord sokn. Renteavkastningen av legatet kan utdeles hvert år. Interesserte personer, organisasjoner eller andre sender søknad til:

Ordføreren i Åfjord kommune innen 10. desember 2015.

Vibeke Stjern
ordfører

Gudstjenester i desember, januar og februar

■ **Søndag 29.11 - 1. søndag i adv.tiden**
Luk 4,16-22a

■ **Stoksund kirke kl 16.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Lysmesse. Ofring til menighetsarbeidet

■ **Åfjord kirke kl 20.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Lysmesse. Ofring til menighetsarbeidet

■ **Søndag 13.12 - 3. søndag i adv.tiden**
Joh 5,31-36

■ **Åfjord kirke kl 18.00**

Julekonsert med kor, korps og solister.
Gave til flyktningarbeidet.

■ **Onsdag 16.12**

■ **Stoksund kirke kl 19.00**

Julekonsert med kor, korps og solister

■ **Torsdag 24.12 - Julaften**

Luk 2,1-20

■ **Åfjord helsesenter kl 11.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Ofring til Kirkens nødhjelp

■ **Stoksund kirke kl 13.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Ofring til Kirkens nødhjelp

■ **Åfjord kirke kl 15.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Ofring til Kirkens Nødhjelp

■ **Fredag 25.12 - Juledag**

Joh 1,1-14

■ **Åfjord kirke kl 12.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Nattverd. Ofring til menighetens misjonsprosjekt

■ **Søndag 27.12- Romjulsøndag**

Luk 2,25-35

■ **Sela fjellkirke kl. 14.00.**

Julegudstjeneste. Ofring til Selahaugens venner. Kirkekaffe. Etter gudstjenesten blir det juletreffest.

■ **Mandag 28.12**

Luk 2,25-35

■ **Åfjord kirke kl 16.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Nattverd. Myndighetsmarkering. Ofring til menighetens misjonsprosjekt.

■ **Søndag 10.01 - 2. søndag i åpenbaringstiden**

Joh 1,29-34

■ **Stoksund kirke kl 11.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Vi minnes våre døde.

■ **Åfjord kirke kl 18.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Vi minnes våre døde.

■ **Søndag 24.01 - Såmannssøndagen**

Matt 13,24-30

■ **Åfjord kirke kl 11.00**

Speidergudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Ofring til Åfjord speidergruppe.

■ **Søndag 31.01 - Kr.forkl.dag**

Luk 9,28-36

■ **Åfjord kirke kl 11.00**

Tårnagentgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Nattverd. Utdeling av bibler. Ofring til menighetsarbeidet

■ **Søndag 07.02 - Fastelavns søndag**
Luk 18,31-34

■ **Stoksund kirke kl 11.00**

Karnevalsgudstjeneste ved Kristian Kjenes. Utdeling av 2 og 4-årsbøker. Ofring til menighetsarbeidet

■ **Søndag 14.02 - 1. søndag i fastetiden**
Matt 26,36-45

■ **Sela fjellkirke kl 11.00**

Gudstjeneste. Vi minnes de som ble gravlagt på Sela kirkegård i 2015. Ofring til menighetens misjonsprosjekt. Kirkekaffe.

Søndag 21.02 - 2. søndag i fastetiden
Jes 55,1-7

■ **Åfjord kirke kl 11.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Nattverd.

■ **Stoksund kirke kl 18.00**

Gudstjeneste ved Kristian Kjenes.
Nattverd.

Barnekryssord

Vannrett:

1. Ost
6. Guttenavn
7. Mark
8. Lars Torsvik
9. Tall
11. Frø
13. Inge Nilsen

14. Fisk

15. Spiss
17. Daniel Ask
18. Terge
19. Moderne

Loddrett:

1. Dyrepasser

2. To like

3. Barnet
4. Mellom to topper.
5. Norsk prinsesse
10. Sirkel
11. Frukt
12. Styrkedrikk
16. Lang fisk

Send løsningen til Menighetsbladet for Åfjord og Stoksund, Øvre Årnes 7, 7170 Åfjord. Innleveringsfrist er 15. februar 2016. Flaxlodd i premie. Vinner i forrige nummer ble Håkon Skaldebø, Opphaug. Flaxlodd er sendt i posten. Gratulerer!

En hellig natt

En natt
i Betlehemsstallens enkle, mørke rom
kunne Maria
med lys fra helligdom
og med en mors følelse av lykke
sin førstefødte
til sitt varmt bankende hjerte trykke.

Denne hellige natt
da gjetere uten status og rang
fikk englebud
og en himmelsk hærs-kare som lovpriste med sang
det som hadde hendt,
at barnet i krybben er frelseren
som til menneskeheten var sendt.

Denne hellige natt
med det glade englesendte budskap
vil for evig i stjerneskinns lyse
over menneskelivets ulendte landskap.
Det gir håp på livsferden
og juleglede
i en urettferdig verden.

Ingar Staven

Julehilsen

Da nærmer det seg jul igjen, og det er tid for å skrive en liten hilsen.

Det er også siste gang jeg skriver som leder i menighetsrådet. Det har vært fire interessante år, sammen med gode og flinke rådsmedlemmer. Mange saker, noen krevende, som vi har løst i fellesskap.

Noe av det mest givende, har vært samarbeidet med staben på kirkekontoret. Veldig flinke folk som tydelig liker jobben sin, og som setter sin ære i å gjøre den best mulig. Som menighet må vi være stolte over den jobben de gjør, med til dels knappe ressurser.

Jeg vil benytte anledningen å ønske det nye rådet lykke til. Det er gledelig at det er så stor oppslutning om kirkevalget, det viser at vi engasjerer oss i kirka vårres.

Høydepunktet i dette året, er uten tvil bispevisitasen. En festuke fra ende til annen. Filosofiske samtaler på Stoksund oppvekstsenter, besøk i barnehage og skole, på helsesenter og eldrepenjonat, samtaler med helse- og skolesektor, kommunestyre- og administrasjon, møte med kristne lag og foreninger, og gårdsbesøk der kalver ble kalt opp etter biskop og prost.

Samtidig ble det en god anledning for oss i menighetsrådet, og staben på kirkekontoret, å få en gjennomgang av det vi holder på med.

Vil med dette ønske alle en god jul, og et godt nytt år.

Hilsen Åfjord og Stoksund menighetsråd
v/leder Egil Nittermark

FOLK I NØD SKAL HA HJELP!

Hjelp oss å gi akutt nødhjelp til flykningene i Europa og i landene rundt.

Send **AKUTT** til **2468** (200 kr)
eller konto 1602.40.26535